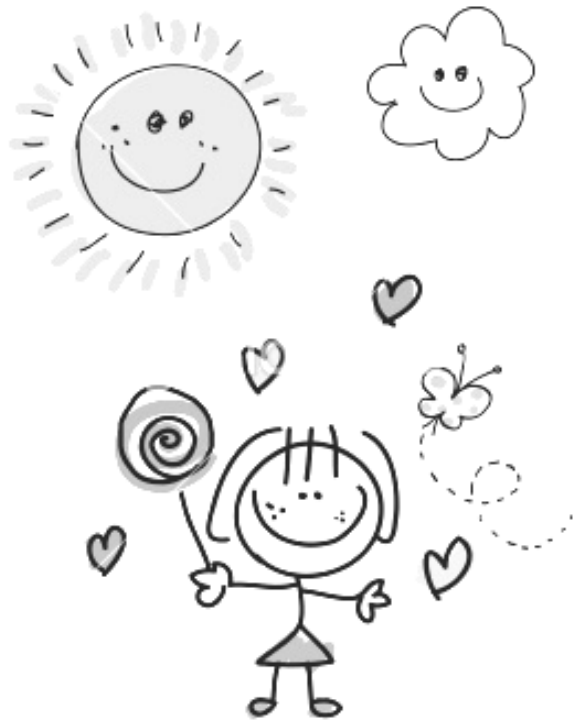

גבעתון

גבעת חיים מאוחד

עלון פנימי ע"א/24 כ"ו בתמוז תשע"א 28 ביולי 2011 givaton@ghm.org.il

נשבת שלום!

על סדר היום

תשובה לשאלתא של תלמה

נושא היציאה דרך כביש הכניסה לחוגלה והסדרתה, נמצא על סדר יומנו בשנים האחרונות. הטיפול בהסדרת המעבר והכביש נמצא במסגרת הוצאת ההיתרים לשכונות הבנים המתוכננות לקום ממערב לשכונות פרדס ולימונים. תהליך הוצאת ההיתרים הינו ארוך, מסובך וכמו שתלמה הגדירה בצורה לא רעה כלל הביורוקרטיה מגיעה רחוק מאוד... העבודות בצומת מתוכננות כך שהתנועה בצומת לא תיפסק והפגיעה תהיה מינימלית ככל הניתן. בכל מקרה במידה ונראה שאכן מצב התנועה עקב העבודות הינו בלתי נסבל, ושהטיפול בהיתרים איננו מתקדם, נשקול מחדש פתיחת דרך שדות לכביש הכניסה לחוגלה.

דיוור – ובעלי צרכים מיוחדים בקיבוץ

לאחרונה הועלה בצורה לא מכובדת נושא הדיוור של בנים בעלי צרכים מיוחדים ושילובם בחברה. ברצוני להבהיר עניין זה:

יחס החברה שלנו לבנים בעלי צרכים מיוחדים וסיפוק צורכיהם (ככל הניתן כמובן) הינו בלב הערבות ההדדית עליה החלטנו לשמור לאחר שינוי אורחות החיים – וטוב שכך.

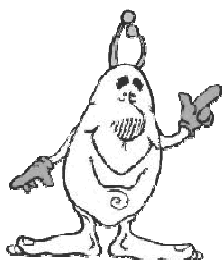
רשם האגודות השיתופיות הגדיר כתנאי לסיווגו של קיבוץ כמתחדש את מחויבות הקיבוץ לבעלי צרכים מיוחדים. אנחנו משתדלים במידת האפשר, במגבלות הכלכליות ותוך שיתוף פעולה עם המשפחות להעניק לבנים רמת חיים שהינה אף יותר מהמינימום הנדרש על-ידי הרשם, וכן להבטיח את קיומם ההוגן של הבנים לכל ימי חייהם ועל ידי כך להוריד דאגה רבה וחשש מהוריהם.

במסגרת זו נחתמו הסכמים בין משפחות ההורים לבעלי צרכים מיוחדים לבין הקיבוץ, בהם מוגדרת מחויבות הקיבוץ ומחויבות ההורים. בין השאר ויתרה כל משפחה על חלק מזכויות ההורשה שלה ולקחה על עצמה להשתתף בהוצאות השוטפות של הבן או הבת. הקיבוץ מצדו התחייב לספק תנאים מתאימים לבן או לבת, כולל מגורים ברמה נאותה. מתוך מגמה לא לפגוע במספר הבנים אותו ניתן לקלוט, הוחלט לשכן את הבנים בעלי הצרכים המיוחדים בדירות ללא מגרש (דירות לא לשיוך).

לרשות הקיבוץ מספר מצומצם של דירות לא לשיוך (שאינן להן מגרש), ובהן משוכנים בנים אלה.

כל פרשנות אחרת פוגעת בבנים ובמשפחות, ומן הראוי לחדול ממנה.

אלדד מגל

ישיבה מס' 14 11 ביולי 2011

משתתפים נילי קפלן, יניב בן צבי, רוני פטרקובסקי, אסנת גורן, אורי אריאלי, ראובן ליכטנר, רוני פטרקובסקי, אלדד מגל, דוד עין דר
חסרים בתיה אתר, שאול אתר, אסתי מנור

השכרת דירות – בהשתתפות דנה וולף

1. ככלל, ענף השכרת הדירות משכיר דירות על-פי "התור המקורי" (על-פי תאריך הבקשה של הבן להיכנס/לעבור לדירה). למעשה, מתקיימים שני תורות:
 א – תור ליחיד/זוג/ זוג + ילד/ יחיד + ילד.
 ב – תור למשפחות עם 2 ילדים ויותר.
2. תהיה קדימות למשפחות עם שני ילדים ויותר המתגוררות כיום בקיבוץ, (חלק מהמשפחות הרשומות בתור ב'). דיירים אלו יקודמו לראש התור המקורי והיו הראשונים למעבר לדירה. גם הם יעברו לפי רישומם בתור המקורי.
 במקרה ותישאר דירה ריקה, שאין לה דורש על-ידי הדיירים הנ"ל, היא תוצע לכלל הבנים לפי התורים המקוריים. (תור א' ותור ב').
3. למען הסר ספק, דירה משויכת שהתפנתה, תושכר זמנית עד למועד השיוך, ראשית למשפחות עם שני ילדים המתגוררות כיום בקיבוץ והמעוניינות בכך, ורק אחר-כך לבנים לפי התורים המקוריים, תוך חתימתם על "כתב התחייבות" כי יפנו את הדירה לפי צורכי השיוך, או שתושכר זמנית לחברים המשפצים את דירתם.
4. בהעברה של בנים המתגוררים בקיבוץ מדירה אחת לשנייה, ענף השכרת הדירות יכשיר דירה אחת בלבד. כלומר, הוצאות הכנת הדירה אליה עובר הבן, או הכנת הדירה ממנה יוצא הבן (אחת מהן) יהיו על חשבון הבן העובר. (למען הסר ספק, כל הדירות יוכנו על-ידי הענף).
5. בהכנת דירה משויכת, להשכרה לבנים מבחוץ ומבפנים, לא תהיה הכנה מושלמת, היות והדירה תעבור בקרוב ליורשיה.
6. בכניסה לדירות משופרות של בנים שוכרים מבחוץ, תינתן עדיפות בתור לבנים של משפחות אשר אין להן בנים שוכרים כיום בקיבוץ.
7. תוקף ההחלטה מיום אישורה בהנהלה 19/07/2011.

ישיבה מס' 15 19 ביולי 2011

משתתפים נילי קפלן, יניב בן צבי, בתיה אתר, אסנת גורן, שאול אתר, ראובן ליכטנר, אלדד מגל, דוד עין דר
חסרים רוני פטרקובסקי, אורי אריאלי, אסתי מנור

הקמת רשות שיכון בקיבוץ

הוחלט להמליץ לאסיפה להקים רשות שיכון בהרכב הבא:

- יו"ר – נבחר ציבור

- נבחר ציבור נוסף

- מנהל/ת השכרת דירות
- מנהל/ת קהילה
- נציג הנהלת קהילה
- רכז בניין
- נציג מנהלת קליטה

1. מטרת רשות השיכון

ניהול הפעילות השוטפת בתחום השיכון בקיבוץ.

קביעת מדיניות.

עדכון תקנונים וכללים.

שליטה, בקרה ופיקוח על התקציבים בתחום (על-פי הקצאת הקהילה).

מתן תשובות לצרכים אישיים וציבוריים בתחום.

יוזמה.

2. סמכויות ואחריות

בכל תחומי הפעילות בנושא השיכון בקיבוץ.

במסגרת התקנונים, הכללים וההחלטות התקפות.

במסגרת ובמגבלות התקציבים המוקצים לפעילות זו על-ידי הקהילה.

רשות השיכון כפופה לסמכות העליונה של האסיפה/ועד ההנהלה: החלטות,

ערעורים, מדיניות.

3. נושאים לסדר היום של רשות השיכון:

הקצאת דירות פנויות קיימות: לשיכון קבע של חברים, להשכרה לתושבים,

להשכרה לבנים או אחרת.

מיצוי המירב האפשרי מהדירות המבונות בקיבוץ.

היענות לפניות אישיות.

4. נוהלי הפעילות של רשות השכון

א. הפעילות תתנהל על בסיס מסד נתונים מפורט ומעודכן, שיכלול:

- נתונים פיזיים – מפה רלוונטית, הגדרת הדירות בדיון, איכותן, גורמים משפיעים נוספים.
- תקנונים רלוונטיים.
- תקציב נדרש – ועוד.

ב. ההחלטות יוגדרו בקפידה ובכתב והעתקים שלהם ימסרו לכל הגורמים

הנוגעים בדבר, ובמידת האפשר לכלל הציבור.

ג. הכנת הישיבות של רשות השיכון תהיה באחריות היו"ר אך אפשרית גם בסיוע

מלא או חלקי של חבריה.

דיון בהנהלה לקראת המשך התקדמות לאישור טבלת האיזונים

הוחלט:

על-מנת להתקדם ולנסות ולהגיע להצעה בה תמיכה רחבה ככל האפשר תועלה להכרעת האסיפה קודם כל סוגיית הוותק האישי של החבר ואופן חישוב ותק בית האב.

אלדד מגל

נוהל הבטחת שמירת מקום לתינוקות בבית התינוקות "תאנה"

בקיבוץ גבעת חיים מאוחד

בית התינוקות, להבדיל מבתי הילדים האחרים במערכת, הוא בלתי צפוי באכלוסו, זאת עקב הקושי לדעת מראש מתי וכמה ילדים ייכנסו במהלך השנה. אנו נדרשים להתנהל באופן מאוזן מבחינה כלכלית, ולכן חשוב לנו להתכונן בצורה הטובה ביותר ולעשות מאמץ למלא את בית התינוקות כבר בתחילת השנה. מערכת הגיל הרך מחויבת כלפי חברי ותושבי הקיבוץ ומעוניינת לאפשר לכל מי שירצה מקום לתינוקו בבית התינוקות.

מכיוון ששמירת מקום לאורך מספר חודשים גורמת להגדלת הוצאות, מובא הסדר, שמחד יאפשר שמירת מקום ומאידך יצמצם את הפער בין ההוצאות השוטפות של הבית לבין ההכנסות בפועל.

נוהל שמירת המקום בבית התינוקות אושר בהנהלת חינוך והוא תוצאה של חשיבה ולמידה מהמקובל במקומות אחרים.

1. בית התינוקות בקיבוץ גבעת חיים מאוחד מהווה את היחידה ההתפתחותית הראשונה במערכת הגיל הרך. **בית התינוקות מחויב קודם כל לתינוקות של חברי ותושבי הקיבוץ** אך פתוח גם בפני תינוקות מבחוץ.
2. הבית ערוך לקלוט את התינוקות החל **מתום ימי חופשת הלידה** (מגיל 14 שבועות ואילך), **לאורך השנה עד תחילת אפריל**.
3. **עם סיומו של החודש הראשון להולדת התינוק/ת** תתבקש כל משפחה ליידע את מנהלת הגיל הרך באם תהיה מעוניינת לקבל את השירות בבית התינוקות בשנת החינוך הקרובה.
4. במידה ותהיה מעוניינת, תתבקש המשפחה להעביר צ'ק ("דמי רצינות") ע"ס גובה תשלום של חודש שהות בבית התינוקות לתאריך ה-1 לחודש בו ייכנס התינוק על-פי התוכנית לבית התינוקות.
5. **שמירת מקום בבית התינוקות תתאפשר החל מספטמבר, כל שנה, ועד שישה חודשים לאחר מכן**. עבור שמירת מקום בחודשים שבין סיום חופשת הלידה ועד הכניסה בפועל, תשלם המשפחה 500 ₪ בחודש.
6. במידה והכניסה לבית התינוקות תתבצע כמתוכנן, יהווה הצ'ק את התשלום עבור החודש הראשון. במידה ומסיבה כלשהי תחליט המשפחה לבטל את ההתחייבות – יכסה הצ'ק את הוצאות שמירת המקום.

אנו מאמינים שיצירת נהלים ברורים בנושא זה יסייעו בידי המערכת להיערך בהתאם לכל השנה מחד, ומאידך יסייעו להורים להתמקד ולקחת אחריות לגבי תכניותיהם.

בברכת מזל טוב ושנה פורייה

הנהלת חינוך

לכל שאלה אשמח לעזור

טל שחם יציב

050-2056370

שיג ושיח

בתקופה האחרונה אנו עדים לשיטה חדשה שהתפתחה, שמטרתה להעביר מסרים בין חברים – כתיבת מכתבים בעילום שם בתאי הדואר – מכתבי שטנה והשמצה לחברים הממלאים תפקיד.

כמו-כן תופעה נוספת של מכתבים המאשימים חברים במעשים מסוימים ומוכנסים לתא של חבר שלישי, אולי בתקווה שהוא יטפל בנושא זה...

השבוע הוכנס לתאי מכתב ע"י חברה (מעטה אקרא לה ח').
ח' כתבה לי מכתב השמצה מעליב שפגע בי ובמשפחתי.

אני פונה אל גב' ח' מעל גבי דפי הגבעתון: לו היית באה ומבררת עמי את סיבת אי פתיחת המרכול ביום א' 17.7.11 – הייתי מסבירה לך בכיף ואולי אף היית מבינה. כפי שאולי הבנת אני יודעת מי את, לכן, יהיה זה מוסרי מצדך (וגם יעיל...) לכתוב לי מכתב התנצלות כנגד מכתבך המשמיץ.

חברים – די בהשמצות ובמכתבים בעילום שם, כל בעיה אפשר לפתור בשיג ושיח.

לסיום – ברצוני להגיד תודה לעובדי המרכול הנושאים בנטל הקשה ללא לאות עם הרבה עבודה קשה והרבה רצון טוב –

אסנת בר, אורי אשכנזי, רן פרנק, מיקי גורן, שני רמג', אופק גלר
ורבקה – שתבריא ותחזרי אלינו במהרה.

נירה נהרי – מנהלת המרכול

חברים מוזמנים להיפגש
בכל יום רביעי בשעה 20:00
בבית אנש בשטח בית הספר
לעיון בפרשת השבוע, עם הרב שלמה
מחדרה

מזל טוב
לרון פרנק
 על הזכייה באליפות גבעת חיים
 בפיינג פונג

לחברים ולתושבים בגבעת חיים שלום וברכה

בחודש יולי נערך כנס של המשרד להגנת הסביבה ובו ציינו לשבח את עמק חפר על מהלך הפרדת הפסולת.

חשוב להדגיש שההצלחה מותנית בשיתוף הפעולה של התושבים. אכן, תושבים רבים משתפים פעולה והמודעות הולכת וגוברת.

ראוי לציין שאצלנו רוב המקומות בהם מרוכזים מכלי האשפה נקיים ומסודרים. תודה לכל מי שעוזר ושומר על הניקיון ותודה מיוחדת לעקיבא שעובר, מסייר, דואג ומפנה את הפסולת שאינה מתאימה להפרדה.

בתחילת המהלך, בחודש אפריל (התקופה שאחרי פסח) התבצע פינוי האשפה מהמכל החום פעם בשבוע בלבד. נוהל זה גרם להתפתחות רימות ולמראה שגרם סלידה וחוסר אסתטיקה. ההערות והתגובות המוצדקות של התושבים הביאו להחלטה לחזור ולפנות את המכלים החומים פעמיים בשבוע, **בימים שלישי ושישי**. מהלך זה הביא להיעלמות הרימות ולירידת כמות הזבובים. את המכלים הירוקים מפנים **ביום חמישי**.

באחד הגבעתונים פורסמו נתונים של סקר שנעשה מטעם המועצה האזורית, על הפרדת האשפה בקיבוצים. נמצא ש-50% מנפח המכל הירוק עדיין מתמלא באשפה אורגנית, ו-35% אשפה שניתנת להפרדה. מאידך, במכלים ירוקים רבים עדיין מוצאים בקבוקים וקרטונים. זו הסיבה העיקרית לכך שהמכלים מתמלאים והאשפה גולשת מהם. יש לזכור כי מקומם של בקבוקי הפלסטיק והקרטונים בכלובים שנמצאים ליד המכלים הירוקים.

יש להקפיד שמכסה הפח הירוק יישאר תמיד סגור. כמו כן יש להקפיד להשליך את האשפה למכל שאינו מלא וכך לשמור על סביבת המכלים נקייה.

צמצום צריכה, שימוש חוזר באשפה והפרדת הפסולת הינם צו השעה. אין דרך חזרה.

לכן, בשבועות הקרובים יעברו נציגי המועצה בכל בית אב בקיבוץ, לגל הסברה נוסף. הנכם מוזמנים לשאול שאלות ולהעיר.

בתיא אתר ועקיבא

קרובים לצונמי

בחודש מרץ האחרון פגע צונמי אדיר בחופי יפן, והותיר הרס ואבדון. ישבנו עם היטושי הגיוורה וג'ונקו פטרקובסקי וניסינו להבין, איך מרגישים אנשים הגרים כאן וקרוביהם שם. עזר בתרגום ג'ון, בנם של היטושי ורותם.

היטושי, איך שמעת על הצונמי?

באותו יום, ג'ון סיפר לי שבחדשות מדברים על יפן. חשבתי שזו שוב רעידת אדמה, חיפשתי קצת באתרי חדשות באינטרנט, בעיקר באתר של יהוה בפינית, שהוא הגדול ביפן ופעמים רבות מודיעים בו על רעידות אדמה. הם נתנו מבזקים שוטפים, עדיין לא ראיתי משהו מיוחד. רעידת אדמה עצמה היא לא בעיה ביפן, כי הבניינים בנויים בצורה מיוחדת. הבעיה היא בדברים הנלווים, שריפות וכדומה.

מתי הבנת שקרה דבר יוצא דופן?

ראיתי באחד האתרים שמדברים על 100 גופות בשדה התעופה של סנדאי, וידעתי שמהו קרה. רק כשהיו 30 אלף נעדרים דיברו על זה בחדשות ביפן. היתה הודעה על הצונמי אבל לא הודיעו מה קרה בעקבות הצונמי. ביפן לא מפוזרים בסיסים של הצבא ברחבי המדינה ולכן חיילים נכנסו לשטח מאוחר, וכל עוד לא ידעו באמת את מספר הנעדרים לא הודיעו, כדי לא ליצור פאניקה. בינתיים ראינו חדשות בסי-אן-אן, או בי-בי-סי, אבל לא חדשות מיפן.

ניסית להתקשר לקרובים ביפן?

התקשורת ביפן קרסה, גם בגלל הצונמי וגם בגלל שכולם ניסו להתקשר. עדיין יכולתי להתקשר במייל, בטוויטר, אבל לא בטלפון. האזור שלי רחוק מאוד מסנדאי – אזור האסון. אנחנו גרנו בערך 800 קילומטר דרומית מערבית משם, בטקאימה, עיר עם 70 אלף תושבים. שם נולדו שוקי וג'ון. כיום הקשר שלי הוא בעבודה, אני מייצא מישראל מוצרי השקיה ואחרים לחברה שמכסה את כל יפן. המשרד המרכזי שלנו בטוקיו. כדי לשמוע יותר מקרוב צריך לשאול את ג'ונקו, היא מסנדאי, עיר הצונמי.

ג'ונקו, איך שמעת על האסון?

אותו יום הייתי עם רונן בחופשה. חברים שלנו, שידעו את שם העיר שלי חיפשו אותי בטלפון ושאלו מה עם המשפחה שלי ביפן. הבנתי שקרה משהו. התחלתי להתקשר למשפחה שלי, אבל לא היתה תקשורת ליפן. לקח לי שלושה ימים עד שתפסתי בטלפון את דודתי, שגרה קרוב לטוקיו. גם היא לא הצליחה להתקשר לאזור ולמשפחה. ביקשתי ממנה להעביר לי כל אינפורמציה – ואז הגיעו מיילים וטלפונים והתברר שבמשפחה כולם בסדר. יש לי דוד בסנדאי, אח של אמא, מאוד קרוב אלי. (הוריי נפטרו לפני שנים), ויש לי אח שגר צפונה משם. אפילו הדוד שלא גר ממש באזור שבו התרחש הצונמי, הוא הרגיש היטב את רעידת האדמה.

יפן עדיין מנסה להתאושש מאסון הטבע ב-11 במרץ, שבו התרחשה רעידת אדמה בעוצמה של 9 בסולם ריכטר ולאחריה נוצרו גלי צונאמי אדירים שסחפו יישובים רבים לאורך החופים. עשרות בני אדם נהרגו או עדיין נעדרים בעקבות האסון, ואלפים עדיין נותרו ללא קורת גג.

פגיעת הצונאמי גם גרמה לאסון הגרעיני החמור ביותר מזה 25 שנה, כאשר הכורים במתקן בפוקושימה נפגעו קשות והחלו לפלוט קרינה רדיואקטיבית. קרוב ל-80 אלף בני אדם נאלצו לעזוב את בתיהם בקרבת הכורים והקרינה גרמה לזיהום התוצרת המקומית.

מן העיתונות

הצונמי חדר כמה קילומטרים פנימה אל תוך העיר – לדוד אחר, שגר מחוץ לסנדאי, קרוב יותר לים הבית לא נפגע בצונמי, אבל הוא סיפר לי שתחנת הרכבת שבה הייתי יורדת והדוד היה בא לאסוף אותי כבר לא קיימת. חברה שלי צילמה את התחנה לפני שנתיים כשנסעתי איתה לשם. מה שרואים בתמונות כבר לא קיים... לשמחתי, לא נפגעו קרובי משפחה שלי. צריך להבין שבסנדאי היתה רעידת אדמה חזקה מאוד, אך רוב המקומות שנפגעו מהצונמי היו קרובים יותר לים.

בסנדאי רק החלק הקרוב לים נפגע בצונמי. בשאר חלקי העיר בתים קרסו, רהיטים זזו בתוך הבתים, טלוויזיות התנפצו, מערכת החשמל קרסה – אפ כי יחסית לא נפגעו אנשים רבים.

סנדאי זו עיר הולדתי, יש לי שם קרובים ומכרים. חברה שלי סיפרה על אנשים שנפגעו. כל הזמן הייתי צמודה לתקשורת, בעיקר לאתרי אינטרנט ביפנית. כולם רצו לדעת כל הזמן אם הכל בסדר (תודה רבה על הדאגה!) רונן דאג, הוא מכיר את העיר, מכיר דודים וחברים, ביקרנו שם כשהילדים היו קטנים, ולפני שנתיים נסעתי עם עדי.

התמונה לא היתה ברורה, קודם כל משום שהתקשורת באזור שנפגע קרסה, גם האינטרנט, היה ממש בלגן. עבר שבוע עד שהתחילו להבין את גודל האסון. הממשלה לא העבירה אינפורמציה מסודרת ועדכנית לאזרחים, ועל זה אנשים כועסים.

היטושי, ביפן היו מודעים לאסון?

ידעו, אבל יפן גדולה ואזורים אחרים לא נפגעו. טקיאמה העיר בה גרנו, למשל, רחוקה מדי. בחודש הראשון, לא יכלו להיכנס לאזור הצונמי, הצבא לא נתן. הכל היה הרוס, כדי להיכנס הצבא בנה לעצמו שבילים.

החיים ביפן לא נעצרו. בטוקיו המשיכו בפעילות המסחרית כמו קודם. סבתא שלי אמרה, אלוהים הציל אותנו... יותר מאוחר באו מאזורים אחרים לראות, לעזור. אנשים הציעו שיכון למחוסרי הבית. באזור שלי הציעו מחסה לאנשים שבתיהם נהרסו, אבל הם לא רצו לעזוב את האזור שלהם.

ג'ונקו: באו הרבה מתנדבים, מיפן ומחו"ל וגם מישראל (הצוות הרפואי היחיד מחו"ל שהיה באזור האסון היה ישראלי! גם סטודנט מישראל התנדב בסנדאי! כל הכבוד ותודה רבה בשם כל היפנים!), אבל אז האזור שנשטף בצונמי כבר נמחק ולא היה קיים. את הניצולים שהיו זקוקים לעזרה שיכנו בבתי ספר ומתנ"סים. הביאו שמיכות ומה שצריך. זו היתה בעיקר התארגנות של העיר או היישוב, לא של המדינה. בשאר האזורים של סנדאי החיים נמשכו, הם יודעים להתמודד עם רעידות אדמה, כשבבית הכל נופל, אין חשמל ואין מים, אז צריך קודם כל לסדר, להתארגן. היה קר מאוד, לא היה חשמל לחימום, ולא דלק.

אנשים השתגעו, גנבו דלק ממכוניות – זה לא אופייני ליפנים אבל הכל היה חסר. אחרי כמה ימים התחיל לחזור החשמל.

מתי ידעו ביפן שיש בעיה בכורים הגרעיניים?

היטושי: הממשלה היפנית השתדלה להסתיר את נושא הכורים. בהתחלה אמרו שהכורים בסדר, עובדים כרגיל, ואז שמעתי בחדשות מישראל ומארה"ב שיש בעיה, שמשהו השתבש בכורים הגרעיניים בפוקושימה.

עכשיו ביפן לא מאמינים בממשלה, מרגישים שהממשלה בגדה בהם כי היא שלטה במידע ולא מסרה אינפורמציה אמיתית.

סביב הכורים הממשלה פינתה את התושבים ברדיוס של 30 קילומטר, אבל גם 40 קילומטר ויותר ישנה סכנה, והתושבים רוצים שהממשלה תגדיל את הרדיוס, אבל הממשלה לא מסכימה.

גם עכשיו עדיין לא סומכים על הממשלה, במיוחד בקשר לכורים. אגב, אי-אפשר לכסות את הכורים, זה לא בולם קרינה. הכורים כבר לא עובדים, יותר מזה אני לא יודע.

חשמל – הפיצו שזקוקים לכורים כי אין מספיק חשמל, אבל זה לא נכון, כי הכורים מספקים אולי שני אחוזים מתצרוכת החשמל. הפגיעה נוגעת לאזור בלבד, לכל אזור יש חברת חשמל משלו. יש 53 כורים לחשמל ביפן, מקום שלישי בעולם. אפילו אם מפסיקים את כל הכורים, יש מספיק חשמל ביפן, ממקורות אנרגיה אחרים, כגון מים, שמש. הממשלה משלמת כסף לאנשים שמניחים לוחות סולריים על גגות הבתים שלהם.

ג'ונקו: בחדשות מסנדאי לא שמעתי שדיברו על הכורים. פה ושם הזכירו קרינה. אני לא שומעת את זה מהמשפחה שלי, אולי בגלל שהאזור שלהם לא ממש קרוב לפוקושימה. יש הרבה כורים גרעיניים ביפן, ויש כורים קרובים לסנדאי. החשש הוא שהרוח תביא את הקרינה גם לאזורים שרחוקים מהכורים. דווקא בטוקיו חששו יותר, בסנדאי פחות, אולי בגלל הרוח. אני מרגישה שפה בישראל אנשים פוחדים מהקרינה יותר...

היטושי – היום, שלושה ומשהו חודשים אחרי הצונמי, יש שיקום בסנדאי?

הממשלה כבר מתפקדת יותר טוב, לא רק בנושא הכורים. מטפלים בנושאים השונים, בונים למגורים זמניים – אבל עדיין יש מחוסרי בית. על שיקום אזור החוף שעבר צונמי אף אחד לא מדבר כרגע. בשטחים האלה לא רוצים לבנות, אלא בחלקים גבוהים יותר של העיר. סנדאי עיר גדולה, בניינים גבוהים, יותר ממילון תושבים. עד החוף היו בתים, ועכשיו הכל הרוס, הצונמי כיסה הכל במים ובוץ. העירייה פנתה את הפסולת, אבל לא יותר. כך נמשכים החיים שם, גהינום וגן עדן זה לצד זה. ביפן יש היסטוריה ארוכה של צונמי. באזורים מסוימים אפשר למצוא בחוף אבנים שכתוב עליהן: "כאן היה צונמי, מנקודת גובה כך וכך ומטה לא כדאי לבנות". אומנם יש מצוקת שטח לבנייה ביפן, אבל משתדלים לא לבנות במקום שהתרחש בו פעם צונמי. יש הרבה השפעות על יפן בעקבות רעידת האדמה והצונמי, התושבים לא מרוצים מהממשלה, חושבים שהיא לא עושה די.

ג'ונקו, איך זה לחיות עם איום רעידות אדמה?

ככה חיים ביפן. חוויתי רעידות אדמה, אבל לא אסון כזה. כשהייתי בת 18 עברתי רעידת אדמה גדולה, בלי צונמי. אני זוכרת שזה היה בתחילת יום העבודה שלי, יצאתי לרגע מהבניין שבו עבדתי, ולפתע הבניינים שעל-ידי התחילו להתנדנד. הבניינים ביפן לא נופלים, אבל מתנדנדים חזק. אלה היו בניינים גבוהים, שהתפתלו כמו נחשים בגובה. זה היה מפחיד. אני לא יכולה לשכוח את זה. זו היתה חוויה של פעם בחיים.

תסעו ליפן?

היטושי: אילו יכולתי הייתי נוסע מיד אחרי הצונמי. אנשים רצו לחזור הביתה ולראות במו עיניהם מה קרה, כי מהתקשורת היה קשה לדעת – אך המחיר עלה מאוד. ג'ונקו: גם בלי הצונמי, תמיד אני רוצה להיות עם המשפחה. אם יציעו לי לנסוע עכשיו, אני קמה ונוסעת. בזמן האחרון אני פחות מחוברת, כששמעתי שלאט לאט הם מתאוששים, קצת נרגעתי.

שאלה ורשמה דינה רמג'

תרבות

את חג המשק חגגנו בבריכת הקיבוץ, עם בירה צוננת, קפה ועוגות מעשה ידי משפחותינו להתפאר. נהנינו משירים ישראלים בהגשה סוחפת של להקת "שיר איתנו", ומפגש חברתי שמח ורב-דורי. כמו כן, ברכנו את בני הי"ב שסיימו את מסלול הלימודים, ובהזדמנות זו נאחל לכם הצלחה בכל נתיב שתבחרו, ומקווים לראותכם איתנו תמיד בחגים, באירועים, בשמחות – תהיו בקשר!

האירוע היה מתוכנן להתקיים בחדר האוכל, אך בשל תקלה במערכת המזגנים, העברנו אותו ברגע האחרון לבריכה. אנו רוצות להודות מקרב לב לנגה לקח וכל צוות הבריכה על ההתגייסות הספונטנית והמהירה לעזרה בהפקת הערב, ובעיקר – על הרצון הטוב, שבלעדיו כל זה לא היה קורה.

תודות נוספות: לדליה מגל ולי מטיאס – על העזרה בסידור השולחנות, לאופיר לוי – על הגשת המשקאות, לשחר מזור והפאב – על הבריות, לליאור וכוכבה מזור – על השאלת המקרר, לתורני הסידור והפירוק – יהאל יצחקי, ג'ון הגיורה והראל בן אבו, ולמרים לירן על המודעה והוויטרינה המקסימה והנוסטלגית.

תודה מיוחדת לכל האופים והאופות מתושבי המקום ומהמרכזונים שהביאו עוגות טעימות לאירוע – אין כמוכם!

ועכשיו עוד כמה בקשות, הודעות והבהרות:

1. חג ה-80 לגבעת חיים: אנו נשלב ידיים עם צוות מיוחד שיעסוק בחגיגות ה-80, אך חשוב להבהיר כי כרגע העניין לא בתחום אחריותנו. מי שמעוניין לתרום מכשרונו ומרצו לצוות, או לעניינים הקשורים בחגיגות ה-80 – אנא פנו בשלב זה לאלדד מגל.
2. מתוקף תפקידנו, אנו שומעות ביקורות (בונות!) מכאן ומכאן, בעיקר על העובדה שהחגים והאירועים הם "לא כמו שהיו פעם..." לרוב אנו מתייחסות לגופו של עניין ובפרטיות לכל ביקורת או דעה כזו או אחרת, אך מאחר וטענה זו חוזרת על עצמה, בעיקר בקרב האוכלוסיה הבוגרת, מצאנו לנכון לשתף את הציבור.
3. התרבות משרתת קהילה שמורכבת מאנשים שונים בגילאים שונים עם צרכים תרבותיים שונים, וחשוב לנו מאוד לספק את הצרכים הללו עבור כולם. אנו שמחות על ההזדמנות שניתנה לנו ועל האתגר למצוא פתרונות תרבותיים עבור קהילה חיה, תוססת, דינאמית, ובעלת מגוון גדול של טעמים ומאווים, אך טבעי הוא, שלא תמיד כולם יהיו מרוצים. ראשית, לטעמנו חשובה ההבנה שבצל השינוי שעבר הקיבוץ, חלו שינויים באופן צריכת התרבות בקהילה ובאופן ההתגייסות של הציבור לעשייה התרבותית. שנית, הבה נסתכל על חצי הכוס המלאה – עדיין הציבור מצביע ברגליים ובוחר להגיע לחגים ולאירועים, ולקחת בהם חלק פעיל (גם כקהל!) – זה כבר מחמם את הלב.
4. אנו מזמינות את כל מי שיש לו הצעות לסדר היום התרבותי בקיבוץ ליצור עמנו קשר ולתת את דעתו, ובעיקר לתרום מיכולותיו – בכדי להשפיע. חשוב לנו להדגיש שללא שיתוף פעולה והתגייסות מקרב הקהילה, לא נוכל להפיק חגים ואירועים "כמו פעם". אז כל מי שהנושא מדבר לליבו – נשמח מאוד שתדברו איתנו!
5. בהמשך לסעיף הקודם, עדיין דרושים לנו מתנדבים נמרצים לצוותים של חגי תשרי. מי מוכן להרים את הכפפה...?
6. להורי הילדים, אנא רשמו ביומן: ב-23 באוגוסט, בשעות אחה"צ, תתקיים פעילות לסיום הקיץ, בשיתוף המועצה: הפרחת בועות סבון, ציור על חולצות ועוד. הפעילות תתקיים בשטח המוצל ליד המועדון. פרטים נוספים בהמשך.
7. ועוד משהו ליומן: ביום א', 14 באוגוסט, ערב ט"ו באב – נציין את חג האהבה שלנו בערב רומנטי מאוד מאוד מיוחד – לצעירים ולצעירים ברוחם (ללא ילדים). מומלץ להגיע בזוגות, ולשריין בייביסיטר. כל הפרטים כולל מיקום ושעה מדויקת – בגבעתון הבא.

להתראות! ענבר וחגית

מצל טוב

לאמון בר נוף ולטי
להולדת הבת נינה

ברכות לסגא נסימ – ולסבתא ג'ין
ולכל המשפחה

מצל טוב

לחנה ומרדכי אשתר
לנישואיה של שרון עם איל

ברכות לסגא אליהו
ולכל המשפחה

מצל טוב

לרינה ודודו זטנר
לנישואיה של מאיה עם אביהו
ברכות למשפחה

